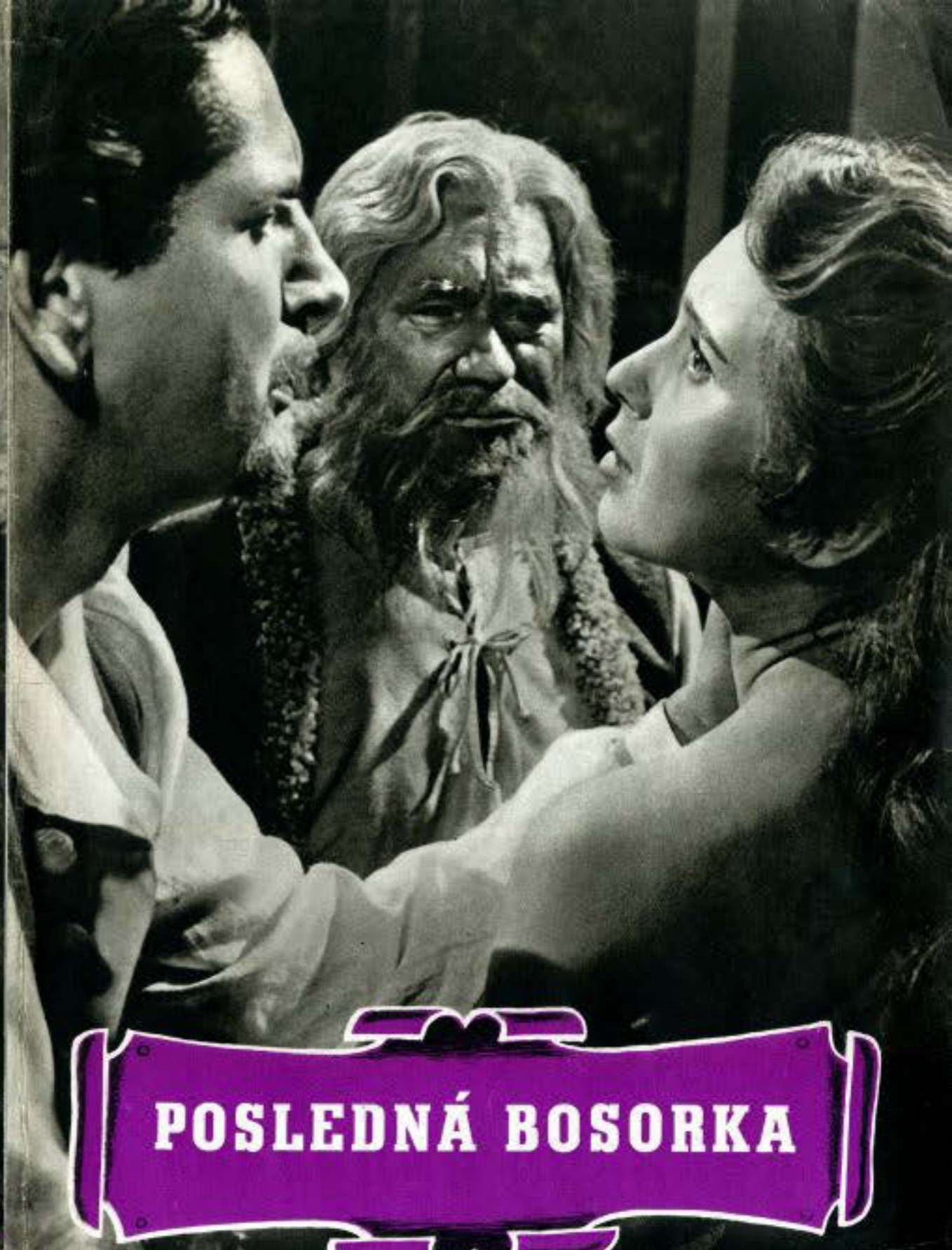

SLOVENSKÝ
FILMOVÝ ÚSTAV
SLOVAK FILM
INSTITUTE

POSLEDNÁ BOSORKA

ÚSTREDNÁ POŽIČOVNA FILMOV, BRATISLAVA

ČESKOSLOVENSKÝ FILM

uvádza výpravnú farebnú komédiu z XVIII. storočia

POSLEDNÁ BOSORKA

Podivuhodný príbeh z chýtrejného univerzitného mesta Trnavy, mesta pokryteckých pánov, nadutých mešťanov a rozpustilých študentov. História posledného bosoráckeho procesu, posledného preta, lebo v ňom zvíťazil zdravý rozum a ľudská láska.

SCÉNÁR: IVAN BUKOVČAN, podľa námetu Dušana Kodaja • KAMERA: VÁCLAV HUŇKA

HUDBA: ŠIMON JUROVSKÝ • RÉŽIA: VLADIMÍR BAHNA, laureát štátnej ceny

HRAJÚ: OLGA GÁBOROVÁ, ZOLINEROVÁ, MIKULÁŠ HUBA, laureát štátnej ceny, MÁRIA PRECHOVSKÁ, FRANTIŠEK DIBARBORA,

KAROL MACHÁTA, zasl. umalec SAMUEL ADAMČÍK, JOZEF KRÓNER, laureát štátnej ceny, ANTON MRVČKA, JOZEF KRAMÁR a mnohí iní

Pribehy filmu sa odohrávajú v poslednej XVIII. storočia v Trnave. Trnavský richtár Jano Zariš dal zatvoriť študenta Gašpara Sedničku do kľetky hanby na námestí preta, lebo podľa svedectva

určil obraz učiteľa Julliana. Keď richtár pri prevádzke zostal príteli k pravému, študent začal pohrievať. Zariš ho zbremil a odobral. Daj otvoriť kľetku, aby zlobivá vlastnosť vyľakala. Ale Sed-

ničk mu pohrozil, že mu vráti každý ideu. Richtár rozkázal dráhom, aby zlobivá skútil. Drábi pošli rozkaz a pustili sa do Sedničku. Sednička stál na študenti, ktorí ľahod prískočili priateľovi sa po-

me. Tak v sošej sarvátke vzplanula bitka, v ktorej buchmät a ruzché len tak behali. Richtár mal strach, že sa aj jemu voľno náde, a skryl sa v kľetke. Sedničk to zbra- dal a skôr než na v tom mieste nikto za- bránil, naposol sa richtárom dvere a nam- kol. Darom richtár kľučal, darom sa drábi namáhali, ktor nedostali. Len keď bala- portník prepil roztaku na zámku, dostal sa richtár na slobodu. Zariš sa študenti skryli v mestskej kaplnke. Richtár, ktorý sa chcel postaviť na úradku, rozkazal dra- hom, aby strážili kaplnku. Študenti si v kaplnke obzreli obraz Julliana, ktori na príkaz rektora Melchiorisa namaloval majster Peter podľa poslednej richtárovej leny Arany. Ani majstri, ani študenti sa obraz nepáči. Nespokojný majlar dva- ma čiarami obraz zariš. Na príkaz rektora v sluku a odstavil, aby sa majster v obra- zam dostavil k Jeho Magnificencii. Maj- strom sa nevedel chovať, ale študent Sedničk si predstavil, že je to príbuzný, ako sa dostal v obkľakovej kaplnke. Dohovor sa s majstrom Petrom a vyšli. Študenti neod- obraz a majster kričí na dráhom: — Z seoty! Hovka Jeho Magnificencie! — Potom dodáva: — Miesto pre svätú Julliana! Sednička nestal nič dráhom a volá: — Pohľadajte, krestnina! A všetci volky nerobky pošli na kolena...

Rektor Melchioris chvilom posel na maj-

stra Petra a na milovej richtárku portret. — Dúbal zastúpil svoje sú, že nevída krá- sa — riekol hančine. — Drahob zatvrdil svoje seder, že nevláďa vďakovosť. — A po chvíli došli: — Paul Arany odpovisť... a namalovať! Majster Peter mlčí. Napokon sa otre: — Odpovisť umiestim... Maloval achu- dem! Mocný rektor sa zahával, ale majster ne- popustil. Rektor musel ustúpiť, no kľučko podmenka: — Dobre, maľuj podľa svojho, ale keď obraz do mestice neprinesieš, vzrátem fa z Trnavy. Budeš ľuďkom... bez eš... bez domova... bez oklebať... Tvrď podmenka, na majster vrí, že obraz nečay dohaní. Jeho priateľka — študent — ma chciť pomôcť pri hľadani modlu a pri- vyzdajú k nemu svoje priateľky. Ale naj- jedna nezodpovedá majlarova predstavu. A tak sa sám vybehnú hľadať vhodnú mo- delku. Keď si už mysli, že všetka hľadanie je zbytočné, svedú v kľetke hanby kráma dievčina. Ným sa dohaduje sa slusnosť, dievčina sa osmeni kľučka od kľetky a uide. Po ôlku hľadáť sa máje v rybníckej chaty. Dievčina — volá sa Júlia — na svoje prevokovalo sa di aduťovať. A tak miesto pýtať a nádržový richtárovej Arany je v kaplnke obraz miluj a slus- nej Júlie. Keď sa majster Peter dozvie, že Júlia matka bola uplátená ako bosorka, na obraze zachvilí akt uplátenia. Obraz je

veľmi pôsobivý. Rektorom sluhovi Kva- jovi, bývalému katevi, sa dokonca vidi, že z obraza máj poverá Trna, ktorú upláti. Pre Kvajova reč Júlia a matka Petra chytla a obvinila z bosoráctva. Súda iok vypravuje, Júlia vôbec neodpovedá na otá- ky, ale majster Peter sa vysmieva svojim sudcom: — Má spoznenie a diablov? — pýta sa súda. — Áno! Má... — zastane sa majlar. — V akej forme? Písamce, alebo ústa? — pýta sa ho súda. — Ako príde... — Focný drahob: Samuela, Assartha, Betzebuba, Pitana... — Všetkých poznám! Ečka sa osadne. — Aj súdne lucifera? — To je môj milý kamarát! — Kde sa uchádzate? — V orecovca škrapinke. — Ktorý z drahob tí rozkázal namalovať svätú Julliana? — Drahob Melchioris — odpovie majlar a ukáže na rektora. Keď sudcovia pochopia, že sa im majster vysmieva, rozkázali ho mučiť. Predtým, keď príbeho drábi sa spriavon, že v mestce sú rebelle a ľudia nierta k žalára... — Ako sa to všetko skončí? Uvidíte vo filme a poslednej bosorka, ktorú nie bola odobrená súdnou inkvizíciou na tresť smrti ohňom, ale vďaka trnavským študentom nebola uplátená.